

Олег Українцев: «Завжди починайте з себе!»

<https://mrpl.city/blogs/view/oleg-ukraintsev-zavzhdi-pochinajte-z-sebe>

10 грудня 2020, четвер

Автор: Ольга Демідко (Маріуполь)

Автор: MRPL.CITY

На початку 2020 року я вирішила створити серію нарисів, присвячених жителям Маріуполя, закоханих у своє місто. За рік встигла висвітлити 53 біографії непересічних та яскравих містян, чия діяльність і життєвий шлях приємно вражають і надихають на нові звершення. Наприкінці року пропоную познайомитися ще з одним ініціативним, різнобічним і талановитим чоловіком, який має креативне мислення, завжди готовий прийти на допомогу і підтримати в будь-якій ситуації...

Олег Українцев – справжній генератор ідей і енергії. Він став координатором великої кількості загальноміських проєктів, зміг посприяти громадсько-культурному розвитку міста і активізації молоді, як Маріуполя, так і загалом України. Вважає найвищою цінністю свободу, завдяки якій людина може реалізувати власний потенціал повною мірою.

У Олега є багато однодумців, при цьому в кожному напрямі вже давно є «свої перевірені люди». Водночас його ентузіазм і натхнення діяльність посприяли реалізації багатьох суспільно значущих проєктів.

Народився Олег у Білорусі в 1976 році в дружній родині. Доля нагородила не тільки люблячими батьками, але і старшим братом. Батько – **Анатолій Володимирович** – кадровий військово-службовець. Він, ветеран ракетних військ, і зараз працює воєнруком в ЗОШ № 65. У минулому командував ракетним дивізіоном в Білорусі. Цікаво, що коли батько Олега був ще молодим лейтенантом, його заохотили санаторною путівкою до Криму, де Анатолій Українцев відпочивав в одному заїзді разом з *Юрієм Гагаріним*. У 1986 році сім'я переїхала до Маріуполя. Спочатку приїхали просто у відпустку, але зрозумівши, що у цьому місті хочеться жити, вирішили остаточно переїхати. В дитинстві, використовуючи велику бібліотеку батьків, читав дуже багато, здебільшого фантастику, детективи. У школі найбільше любив вивчати історію. Олег з дитинства був дуже активним хлопцем: займався боксом, парашутним спортом. Довгий час хотів стати льотчиком, але пізніше вирішив, що професія слідчого йому ближча. У 1997 року закінчив стаціонар Харківського національного університету внутрішніх справ, спеціальність «юрист-правознавець». Працював оперуповноваженим карного розшуку Маріуполя. Цей період

окремих, насичених у біографії. Насправді знайти своє покликання чоловік зміг завдяки **Свірському Борису Михайловичу** (нині професору МДУ) та **Юлії Гетьман** (доньці Бориса Михайловича). З Юлею він сидів у школі за однією партою, а її батько часто приходив до школи з розповідями про роботу правоохоронних органів (тоді працівник Жовтневого райвідділу капітан Свірський). Коли Олег заходив до Юлі додому, її батько ненав'язливо давав почитати хлопцю цікаві детективи. Завдяки Борису Михайловичу, який своїми розповідями про будні міліціонера зачепив школяра, Олег і вирішив стати слідчим (тоді ж не знав що сищик і слідчий – це не одне і теж). У 2000 році чоловік був особисто запрошений **Володимиром Семеновичем Бойком** на роботу провідним референтом генерального директора ВАТ «ММК ім. Ілліча», де працював та продовжує працювати вже на посаді начальника відділу донині. У 2006 р. заочно закінчив Донецький державний університет управління (економічний факультет). У 2014 році закінчив аспірантуру Національної академії правових наук України. У лютому 2015 року в Національній академії правових наук України успішно захистив дисертацію на тему: *«Договір концесії морських портів»*. Одним з опонентів на захисті був академік, доктор юридичних наук Шишка Роман Богданович. а у вченій раді був присутній доктор юридичних наук Руслан Стефанчук, котрий згодом зробив стрімку політичну кар'єру, а тоді дебати торкалися лише наукових моментів. Незабаром Олегу було присвоєно звання кандидата юридичних наук, а також з урахуванням змін в системі освіти України особисто від академіка Національної академії правових наук України **Володимира Васильовича Луця** отримав диплом доктора філософії в галузі права.

Олег вдячний долі, що був знайомий з легендою маріупольського і не тільки розшуку, **Чорним Миколою Олександровичем**, який часто допомагав і порадою та надихав особитим прикладом. Також чоловіку пощастило працювати з *Валерієм Андрущук*ом, *Андрієм Шелеховим*, *Василем Зваричем*, *Миколою Побійним* – справжніми професіоналами своєї справи.

У 2015 році Олег Анатолійович видав монографію «Договір концесії морських портів України». Сфера наукових інтересів: право інтелектуальної власності, авторське право, теоретичні проблеми юридичних осіб, договірне право, дозвільна діяльність у сфері господарювання, митні режими та процедури, відповідальність у цивільному праві. Однак Олег є автором не тільки наукових доповідей, також чоловік пише вірші і прозу. А починалося все зі статей і заміток, присвячених туризму, написаних на прохання відомого маріупольського журналіста **Юрія Яковича Некрасовського**. Деякі вірші нашого героя можна знайти у збірці «По живому. **Околовоенные дневники**». яка стала важливою для всіх авторів, що увійшли до книги (всі автори збірки – мешканці прифронтової або окупованої території). Вірші Олега Українцева передають щирі переживання автора і дійсно чіпляють за живе...

«І нехай під пташиний плач,

*Очі бриз полоскоче сіллю,
Він бажає всім море удач,
Хто живе тут з надією та біллю.
Спорожніє осінній пляж,
„Єгоза“ похитнеться місяцями
І заллє, мов басейн, бліндаж
Та відбитки АТО із рубцями»...*

Масштабна презентація збірки відбулася у багатьох містах України: від Одеси до Луцька, від Краматорська до Львова. І усюди авторів зустрічали небайдужі та щирі слухачі. «По живому» – це не комерційний, а соціальний проєкт. Тому всі партнери допомагали на волонтерських засадах. Охочих допомогти було і є дуже багато. Наприклад, переклад книги литовською мовою, а згодом і презентацію в Литві зробила Спілка письменників Литви абсолютно безкоштовно. Цікаво, що англійською збірку переклав американський перекладач **Райлі Костіган**, який є перекладачем книги **Сергія Жадана** та до якого стоїть неймовірна черга. Він переклав більшу частину прози. Причому, як всі на волонтерських засадах, ще й подякував за надану можливість перекладати таку потужну книгу.

Але, перш за все, Олег дуже вдячний співавторці проєкту **Оксані Стоміній**! Чоловік наголошує, що у *Оксани* безмежно позитивна енергетика, яка має цілющі властивості.

Наступним проєктом творчої команди, яку назвали *«Паперові сходи»* (до Олега і Оксани приєднався *Дмитро Паскалов*) – став дитячий проєкт, розрахований на участь дітей прифронтових територій, де зараз найбільш гостро відчувається підвищена тривожність і нервова напруга серед дорослих і дітей. Організатори проєкту вирішили створити унікальну книгу, написану підлітками, але адресовану дорослим. Вона так і називається *«Лист дорослому»*. Запропонували дітям написати листа на будь-яку тему з питаннями, побажаннями, зауваженнями, болем і радістю. Ця книжка вийшла невимовно зворушливою.

Також командою підготовлені дитяча кишенькова брошура *«Це моє право»* і збірка *«Маю право»*. Олег впевнений, що ці видання є справді корисними, інформативними, зрозумілими для будь-якої дитини і зручними для використання. В книжках йдеться не лише про права дитини та її обов'язки, але й про порушення прав, булінг, кібербулінг тощо. Найважливіше, що книги дають дитині чіткі і прості поради та роз'яснення про те, як діяти та куди звертатися по допомогу у випадках порушення прав або жорстокого поводження із нею. Книги від ГО *«Паперові сходи»* опинилися се-

ред переможців ювілейного Десятого відкритого міського конкурсу *«Книга і преса року»*.

Серед незавершених проєктів є один особливо цікавий. Це фільм *«Жив був будинок»*. Його ідею з Оксаною Олег довго обговорював, і почав реалізовувати з відомим в Маріуполі журналістом, режисером *Андрієм Кіором* – засновником творчого об'єднання *«Адамаха Фільм»*, яке створило в Маріуполі художньо-документальний фільм *«Таємниця козацького храму»*, а також кілька короткометражних художніх фільмів. Для фільму Олега та Оксани

вже відзнято багато матеріалу. Тому можна сподіватися, що незабаром маріупольчани зможуть його побачити.

Сьогодні Олег – щасливий чоловік та батько. Дружина – **Олена** – членкиня Національної спілки художників України, невтомно відкриває Маріуполь для українських та зарубіжних міст з кращих сторін. Старший син Єгор – студент ХНУРЕ, молодший Тимур – ще школяр. Нещодавно родина поповнилася – тепер сім'ю охороняє чарівне щеня Алмаз. У Маріуполі найбільше любить море. Він катається на лижах, грає у настільний теніс, любить велосипед, водні походи, останнє особливо підтримують сини.

В будинку Олега, у теплій дружній атмосфері, у вечірнього каміна траплялося бувати і художникам, і оперним співакам, гостювали поети і письменники. Зокрема, Сергій Жадан, Олександр Ірванець, Григорій Семенчук, Володимир Рафеєнко, Вадим Джувага і, звичайно, Оксана Стоміна.

Планів у талановитого маріупольців ще багато, адже зупинятися на досягнутому він не збирається. Впевнена, що поперед, ще багато креативних проєктів, які стануть корисними та важливими для нашого міста.

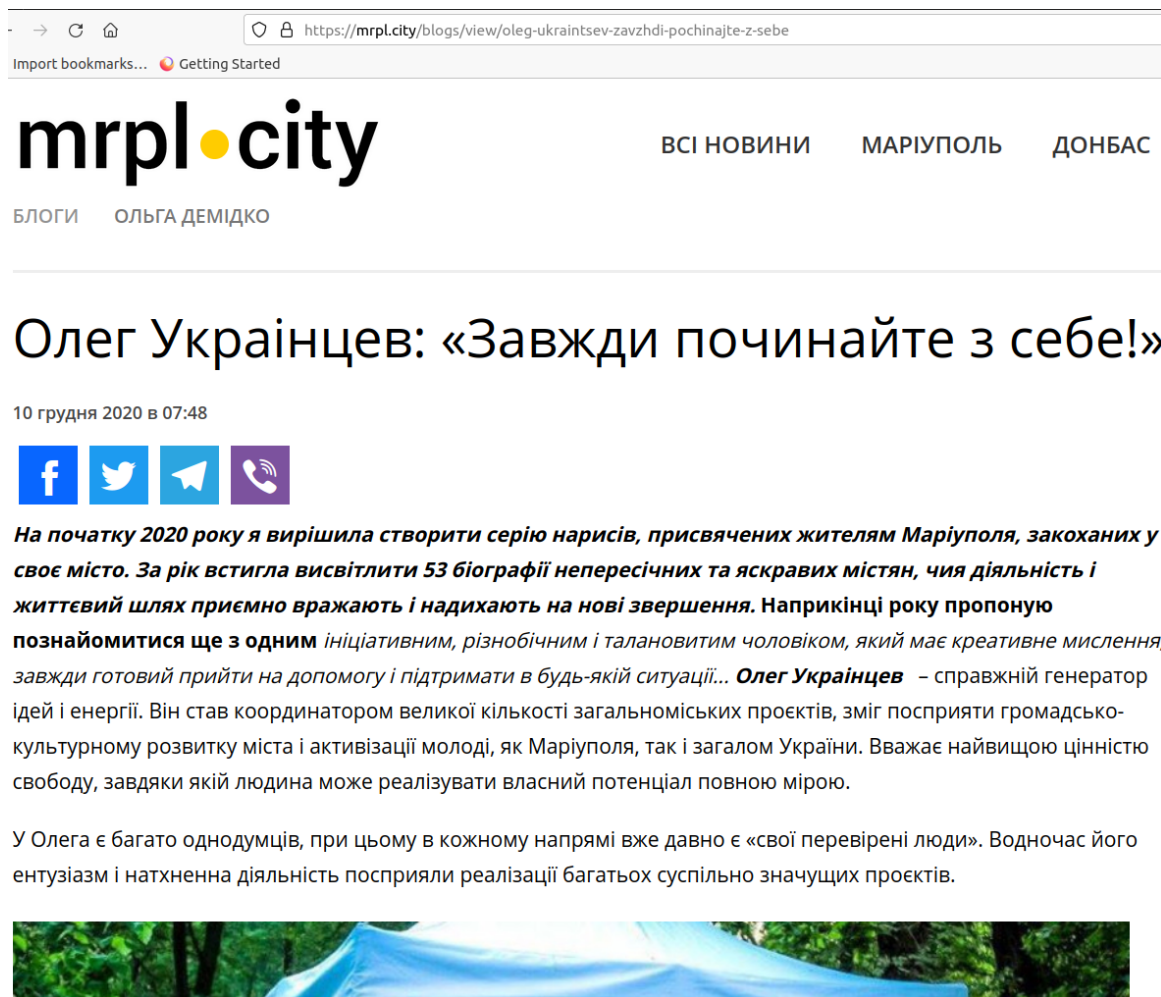
Улюблена книга: Ільф і Петров «Дванадцять стільців» (1928).

Улюблений фільм: «Пролітаючи над гніздом зозулі» (1975),
«Форест Гамп» (1994). ,

Порада маріупольцям:

*«Завжди починайте з себе! Знаходьте для себе час.
Людина – це поле для реалізації найрізноманітніших
ідей. І ще - важливо не придумувати героїв, а знахо-
дити та відкривати їх в своєму житті!».*

Скріншот - Оригінал

The screenshot shows a web browser displaying a blog post on the website **mrpl.city**. The browser's address bar shows the URL <https://mrpl.city/blogs/view/oleg-ukraintsev-zavzhdi-pochinajte-z-sebe>. The website header includes the logo **mrpl.city** and navigation links: **ВСІ НОВИНИ**, **МАРІУПОЛЬ**, and **ДОНБАС**. Below the logo, it says **БЛОГИ** and **ОЛЬГА ДЕМІДКО**. The main title of the post is **Олег Українцев: «Завжди починайте з себе!»**, dated **10 грудня 2020 в 07:48**. There are social media sharing icons for Facebook, Twitter, Telegram, and a phone icon. The text of the post describes the author's initiative to create a series of portraits of residents of Mariupol, highlighting their activities and life paths. It mentions that the author has already published 53 biographies and plans to continue. The text also mentions that the author is a coordinator of various projects in Mariupol and Ukraine, and that he values freedom and the realization of potential. At the bottom of the visible text, there is a photograph of a blue tarp or tent structure in a green, wooded area.

→ ↻ 🏠 <https://mrpl.city/blogs/view/oleg-ukraintsev-zavzhdi-pochinajte-z-sebe>
Import bookmarks... ⚙ Getting Started

mrpl.city **ВСІ НОВИНИ** **МАРІУПОЛЬ** **ДОНБАС**
БЛОГИ ОЛЬГА ДЕМІДКО

Олег Українцев: «Завжди починайте з себе!»

10 грудня 2020 в 07:48

[f](#) [🐦](#) [📧](#) [📞](#)

На початку 2020 року я вирішила створити серію нарисів, присвячених жителям Маріуполя, закоханих у своє місто. За рік встигла висвітлити 53 біографії непересічних та яскравих містян, чия діяльність і життєвий шлях приємно вражають і надихають на нові звершення. Наприкінці року пропоную познайомитися ще з одним ініціативним, різнобічним і талановитим чоловіком, який має креативне мислення, завжди готовий прийти на допомогу і підтримати в будь-якій ситуації... **Олег Українцев – справжній генератор ідей і енергії. Він став координатором великої кількості загальноміських проєктів, зміг посприяти громадсько-культурному розвитку міста і активізації молоді, як Маріуполя, так і загалом України. Вважає найвищою цінністю свободу, завдяки якій людина може реалізувати власний потенціал повною мірою.**

У Олега є багато однодумців, при цьому в кожному напрямі вже давно є «свої перевірені люди». Водночас його ентузіазм і натхнення діяльність посприяли реалізації багатьох суспільно значущих проєктів.

(1)

<https://mrpl.city/blogs/view/oleg-ukraintsev-zavzhdi-pochinajte-z-sebe>**mrpl•city**

ВСІ НОВИНИ

МАРІУПОЛЬ

ДОНБАС

БЛОГИ ОЛЬГА ДЕМІДКО

Олег Українцев: «Завжди починайте з себе!»

10 грудня 2020 в 07:48

На початку 2020 року я вирішила створити серію нарисів, присвячених жителям Маріуполя, закоханих у своє місто. За рік встигла висвітлити 53 біографії непересічних та яскравих містян, чия діяльність і життєвий шлях приємно вражають і надихають на нові звершення. Наприкінці року пропоную познайомитися ще з одним ініціативним, різнобічним і талановитим чоловіком, який має креативне мислення, завжди готовий прийти на допомогу і підтримати в будь-якій ситуації... **Олег Українцев** – справжній генератор ідей і енергії. Він став координатором великої кількості загальноміських проєктів, зміг посприяти громадсько-культурному розвитку міста і активізації молоді, як Маріуполя, так і загалом України. Вважає найвищою цінністю свободу, завдяки якій людина може реалізувати власний потенціал повною мірою.

У Олега є багато однодумців, при цьому в кожному напрямі вже давно є «свої перевірені люди». Водночас його ентузіазм і натхненна діяльність посприяли реалізації багатьох суспільно значущих проєктів.

(2)

<https://mrpl.city/blogs/view/oleg-ukraintsev-zavzhdi-pochinajte-z-sebe>

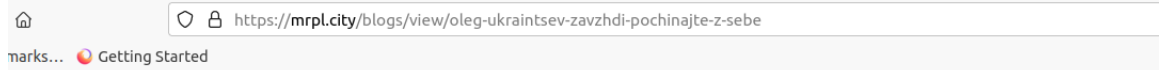
культурному розвитку міста та активізації молоді, як Маріуполя, так і загалом з країни. Вважає найвищою цінністю свободу, завдяки якій людина може реалізувати власний потенціал повною мірою.

У Олега є багато однодумців, при цьому в кожному напрямі вже давно є «свої перевірені люди». Водночас його ентузіазм і натхнення діяльність посприяли реалізації багатьох суспільно значущих проєктів.

Народився Олег у Білорусі в 1976 році в дружній родині. Доля нагородила не тільки люблячими батьками, але і старшим братом. Батько – **Анатолій Володимирович** – кадровий військовослужбовець. Він, ветеран ракетних військ, і зараз працює воєнруком в ЗОШ № 65. У минулому командував ракетним дивізіоном в Білорусі. Цікаво, що коли батько Олега був ще молодим лейтенантом, його заохотили санаторною путівкою до Криму, де Анатолій Українцев відпочивав в одному заїзді разом з **Юрієм Гагаріним**. У 1986 році сім'я переїхала до Маріуполя. Спочатку приїхали просто у відпустку, але зрозумівши, що у цьому місті хочеться жити, вирішили остаточно переїхати. В дитинстві, використовуючи велику бібліотеку батьків, читав дуже багато, здебільшого фантастику, детективи. У школі найбільше любив вивчати історію. Олег з дитинства був дуже активним хлопцем: займався боксом, парашутним спортом. Довгий час хотів стати льотчиком, але пізніше вирішив, що професія слідчого йому ближча. У 1997 року закінчив стаціонар Харківського національного університету внутрішніх справ, спеціальність «юрист-правознавець». Працював оперуповноваженим карного розшуку Маріуполя. Цей період окремий, насичений у біографії. Насправді знайти своє покликання чоловік зміг завдяки **Свірському Борису**

(3)

Народився Олег у Білорусі в 1976 році в дружній родині. Доля нагородила не тільки люблячими батьками, але і старшим братом. Батько – **Анатолій Володимирович** – кадровий військовослужбовець. Він, ветеран ракетних військ, і зараз працює воєнруком в ЗОШ № 65. У минулому командував ракетним дивізіоном в Білорусі. Цікаво, що коли батько Олега був ще молодим лейтенантом, його заохотили санаторною путівкою до Криму, де Анатолій Українцев відпочивав в одному заїзді разом з *Юрієм Гагаріним*. У 1986 році сім'я переїхала до Маріуполя. Спочатку приїхали просто у відпустку, але зрозумівши, що у цьому місті хочеться жити, вирішили остаточно переїхати. В дитинстві, використовуючи велику бібліотеку батьків, читав дуже багато, здебільшого фантастику, детективи. У школі найбільше любив вивчати історію. Олег з дитинства був дуже активним хлопцем: займався боксом, парашутним спортом. Довгий час хотів стати льотчиком, але пізніше вирішив, що професія слідчого йому ближча. У 1997 року закінчив стаціонар Харківського національного університету внутрішніх справ, спеціальність «юрист-правознавець». Працював оперуповноваженим карного розшуку Маріуполя. Цей період окремий, насичений у біографії. Насправді знайти своє покликання чоловік зміг завдяки **Свірському Борису Михайловичу** (нині професору МДУ) та **Юлії Гетьман** (доньці Бориса Михайловича). З Юлею він сидів у школі за однією партою, а її батько часто приходив до школи з розповідями про роботу правоохоронних органів (тоді працівник Жовтневого райвідділу капітан Свірський). Коли Олег заходив до Юлі додому, її батько ненав'язливо давав почитати хлопцю цікаві детективи. Завдяки Борису Михайловичу, який своїми розповідями про будні міліціонера зачепив школяра, Олег і вирішив стати слідчим (тоді ж не знав що сищик і слідчий – це не одне і теж). У 2000 році чоловік був особисто запрошений **Володимиром Семеновичем Бойком** на роботу провідним референтом генерального директора ВАТ «ММК ім. Ілліча», де працював та продовжує працювати вже на посаді начальника відділу донині. У 2006 р. заочно закінчив Донецький державний університет управління (економічний факультет). У 2014 році закінчив аспірантуру Національної академії правових наук України. У лютому 2015 року в Національній академії правових наук України успішно захистив дисертацію на тему: «*Договір концесії морських портів*». Одним з опонентів на захисті був академік, доктор юридичних наук Шишка Роман Богданович. а у вченій раді був присутній доктор юридичних наук Руслан Стефанчук, котрий згодом зробив стрімку політичну кар'єру, а тоді дебати торкалися лише наукових моментів. Незабаром Олегу було присвоєно звання кандидата юридичних наук, а також з урахуванням змін в системі освіти України особисто від академіка Національної академії правових наук України *Володимира Васильовича Луця* отримав диплом доктора філософії в галузі права.

(4)

https://mrpl.city/blogs/view/oleg-ukraintsev-zavzhdi-pochinajte-z-sebe

narks... Getting Started

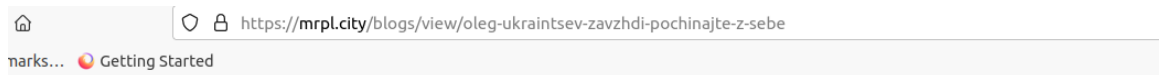
ьогданович. а у вченні раді був присутній доктор юридичних наук Руслан Стефанчук, котрий згодом зробив стрімку політичну кар'єру, а тоді дебати торкалися лише наукових моментів. Незабаром Олегу було присвоєно звання кандидата юридичних наук, а також з урахуванням змін в системі освіти України особисто від академіка Національної академії правових наук України *Володимира Васильовича Луця* отримав диплом доктора філософії в галузі права.

Олег вдячний долі, що був знайомий з легендою маріупольського і не тільки розшуку, **Чорним Миколою Олександровичем**, який часто допомагав і порадою та надихав особитим прикладом. Також чоловіку пощастило працювати з *Валерієм Андрущук*ом, *Андрієм Шелеховим*, *Василем Зваричем*, *Миколою Побійним* – справжніми професіоналами своєї справи.

(5)

Олег вдячний долі, що був знайомий з легендою маріупольського і не тільки розшуку, **Чорним Миколою Олександровичем**, який часто допомагав і порадою та надихав особитим прикладом. Також чоловіку пощастило працювати з **Валерієм Андрущук**ом, **Андрієм Шелеховим**, **Василем Зваричем**, **Миколою Побійним** – справжніми професіоналами своєї справи.

У 2015 році Олег Анатолійович видав монографію «Договір концесії морських портів України». Сфера наукових інтересів: право інтелектуальної власності, авторське право, теоретичні проблеми юридичних осіб, договірне право, дозвільна діяльність у сфері господарювання, митні режими та процедури, відповідальність у цивільному праві. Однак Олег є автором не тільки наукових доповідей, також чоловік пише вірші і прозу. А починалося все зі статей і заміток, присвячених туризму, написаних на прохання відомого маріупольського журналіста **Юрія Яковича Некрасовського**. Деякі вірші нашого героя можна знайти у збірці **«По живому. Околовоенные дневники»**. яка стала важливою для всіх авторів, що увійшли до книги (всі автори збірки – мешканці прифронтової або окупованої території). Вірші Олега Українцева передають щирі переживання автора і дійсно чіпляють за живе...

«І нехай під пташиний плач,

Очі бриз полоскоче сіллю,

Він бажає всім море удач,

Хто живе тут з надією та біллю.

Спорожніє осінній пляж,

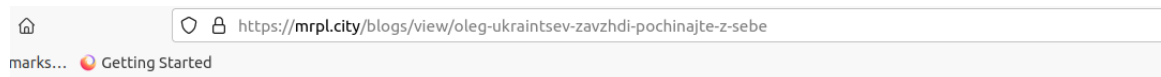
“Єгоза” похитнеться місцями

І залле, мов басейн, бліндаж

Та відбитки АТО із рубцями»...

Масштабна презентація збірки відбулася у багатьох містах України: від Одеси до Луцька, від Краматорська до Львова. І усюди авторів зустрічали небайдужі та щирі слухачі. «По живому» – це не комерційний, а соціальний

(6)

Масштабна презентація збірки відбулася у багатьох містах України: від Одеси до Луцька, від Краматорська до Львова. І усюди авторів зустрічали небайдужі та щирі слухачі. «По живому» – це не комерційний, а соціальний проєкт. Тому всі партнери допомагали на волонтерських засадах. Охочих допомогти було і є дуже багато. Наприклад, переклад книги литовською мовою, а згодом і презентацію в Литві зробила Спілка письменників Литви абсолютно безкоштовно. Цікаво, що англійською збірку переклав американський перекладач **Райлі Костіган**, який є перекладачем книги **Сергія Жадана** та до якого стоїть неймовірна черга. Він переклав більшу частину прози. Причому, як всі на волонтерських засадах, ще й подякував за надану можливість перекладати таку потужну книгу.

Але, перш за все, Олег дуже вдячний співавторці проєкту **Оксані Стоміній**! Чоловік наголошує, що у *Оксани* безмежно позитивна енергетика, яка має цілющі властивості.

Наступним проєктом творчої команди, яку назвали «Паперові сходи» (до Олега і Оксани приєднався **Дмитро Паскалов**) – став литовський проєкт, розрахований на участь літій прифронтових територій, де зараз найбільш

(7)

<https://mrpl.city/blogs/view/oleg-ukraintsev-zavzhdi-pochinajte-z-sebe>

Наступним проектом творчої команди, яку назвали «Паперові сходи» (до Олега і Оксани приєднався **Дмитро Паскалов**) – став дитячий проєкт, розрахований на участь дітей прифронтових територій, де зараз найбільш гостро відчувається підвищена тривожність і нервова напруга серед дорослих і дітей. Організатори проєкту вирішили створити унікальну книгу, написану підлітками, але адресовану дорослим. Вона так і називається «**Лист дорослому**». Запропонували дітям написати листа на будь-яку тему з питаннями, побажаннями, зауваженнями, болем і радістю. Ця книжка вийшла невимовно зворушливою.

Також командою підготовлені дитяча кишенькова брошура «**Це моє право**» і збірка «**Маю право**». Олег впевнений, що ці видання є справді корисними, інформативними, зрозумілими для будь-якої дитини і зручними для використання. В книжках йдеться не лише про права дитини та її обов'язки, але й про порушення прав, булінг, кібербулінг тощо. Найважливіше, що книги дають дитині чіткі і прості поради та роз'яснення про те, як діяти та куди звертатися по допомогу у випадках порушення прав або жорстокого поводження із нею. Книги від ГО «Паперові сходи» опинилися серед переможців ювілейного Десятого відкритого міського конкурсу «**Книга і преса року**».

(8)

<https://mrpl.city/blogs/view/oleg-ukraintsev-zavzhdi-pochinajte-z-sebe>

Серед незавершених проєктів є один особливо цікавий. Це фільм **«Жив був будинок»**. Його Ідею з Оксаною Олег довго обговорював, і почав реалізовувати з відомим в Маріуполі журналістом, режисером **Андрієм Кіором** – засновником творчого об'єднання **«Адамаха Фільм»**, яке створило в Маріуполі художньо-документальний фільм **«Таємниця козацького храму»**, а також кілька короткометражних художніх фільмів. Для фільму Олега та Оксани вже відзнято багато матеріалу. Тому можна сподіватися, що незабаром маріпольчани зможуть його побачити.

(9)

://mrpl.city/blogs/view/oleg-ukraintsev-zavzhdi-pochinajte-z-sebe

довго обговорював, і почав реалізовувати з відомим в мариуполі журналістом, режисером **Андрієм Коротим** – засновником творчого об'єднання «Адамаха Фільм», яке створило в Маріуполі художньо-документальний фільм «Таємниця козацького храму», а також кілька короткометражних художніх фільмів. Для фільму Олега та Оксани вже відзнято багато матеріалу. Тому можна сподіватися, що незабаром мариупольчани зможуть його побачити.

Сьогодні Олег – щасливий чоловік та батько. Дружина – **Олена** – членкиня Національної спілки художників України, невтомно відкриває Маріуполь для українських та зарубіжних міст з кращих сторін. Старший син Єгор – студент ХНУРЕ, молодший Тимур – ще школяр. Нещодавно родина поповнилася – тепер сім'ю охороняє чарівне щеня Алмаз. У Маріуполі найбільше любить море. Він катається на лижах, грає у настільний теніс, любить велосипед, водні походи, останнє особливо підтримують сини.

В будинку Олега, у теплій дружній атмосфері, у вечірнього каміна траплялося бувати і художникам, і оперним співакам, гостювали поети і письменники. Зокрема, Сергій Жадан, Олександр Ірванець, Григорій Семенчук, Володимир Рафеєнко, Вадим Джувага і, звичайно, Оксана Стоміна.

Планів у талановитого мариупольців ще багато, адже зупинятися на досягнутому він не збирається. Впевнена, що поперед, ще багато креативних проєктів, які стануть корисними та важливими для нашого міста.

Улюблена книга: Ільф і Петров «Дванадцять стільців» (1928).

Улюблений фільм: «Пролітаючи над гніздом зозулі» (1975), «Форест Гамп» (1994).

Порада мариупольцям: «Завжди починайте з себе! Знаходьте для себе час. Людина – це поле для реалізації найрізноманітніших ідей. І ще – важливо не придумувати героїв, а знаходити та відкривати їх в своєму житті!».

(10)